

МОЛОДІЖНИЙ КОМЮНІСТИЧНИЙ ЖОВТЕНЬ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання VIII • № 118 (818) • СЕРЕДА 4 ЖОВТНЯ 1967 РОКУ • Ціна 2 коп.

Марш дивізій, одягнутах у броню

1 жовтня в Києві відбувся огляд військ, які брали участь у навчанні «Дніпро». Минуло майже два тижні, як підняті по тривозі ці полки і дивізії вийшли з районів свого розташування. Позаду залишилися багатокілометрові стрімкі марші і безсонні ночі, гарячі бої.

І от тепер «східні» і «західні» зібрані разом на величезному плаці. Не

ОГЛЯД ВІЙСЬК НАВЧАННЯ «ДНІПРО»

видно ні золотих погонів, ні парадних мундирів. Усі — від солдата до генерала — в польовій формі.

Стрій колон простягся на кілька кілометрів. За колонами військ — бойова техніка, на танках і бронетранспортерах піднято стовпи гармат і кулеметів. Піднялися, наче перед стартом, загострені сигари ракет.

Заключний етап навчан-

ня прийшли подивитись десятки тисяч трудящих.

На центральну трибуну, розташовану перед фронтом строю, тепло зустрінуто присутніми піднімаються тт. Л. І. Брежнев, О. М. Косигін, М. В. Підгорний, П. Ю. Шелест, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербинський, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК КП України, керівники ряду обласних партійних організацій Білорусії, вищий командний і начальствующий склад Збройних Сил СРСР.

Присутні військові делегації дружніх армій.

Над плацом радіо розносить команду:

— Рівняйся! Струнко!

Перший заступник міністра оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу І. Г. Якубовський віддає рапорт міністрові оборони СРСР, Маршалою Радянського Союзу А. А. Гречко. Міністр обідує війська, вітається з воїнами, поздоровляє їх з успішним закінченням навчання. У відповідь грімить дружнє солдатське «ура!»

Потім почався урочистий марш військ. Над колонами бронетранспортерів, танків, машин з

Закінчивши об'їзд військ, міністр піднімається на трибуну і виголошує промову. Він говорить, що навчання показало високу майстерність наших командно-політичних кадрів і штабів, добру польову вичку військ, міцні морально-бойові якості солдатів, сержантів, офіцерів і генералів, їх готовність виконати найскладніші і найвідповідальніші бойові завдання.

Міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко звертається з словами подяки до всіх учасників навчання.

— Дозвольте, — говорить він, — від імені особового складу Збройних Сил звернути Комуністичну партію, наш Радянський уряд, весь радянський народ в тому, що воїни Радянської Армії і Військово-Морського Флоту готові виконати будь-який наказ Батьківщини по захисту завоювань Великого Жовтня.

Потім почався урочистий марш військ.

Над колонами бронетранспортерів, танків, машин з

десантниками пронеслися швидкокрилі винищувачі, літаки-розвідники, бомбардувальники.

На огляді пройшла тільки невелика частина бойової техніки і не всіх з'єднань, які брали участь в навчанні «Дніпро». Але й те, що було показано, є переконливим свідченням могутності наших Збройних Сил, їх постійної готовності до захисту завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції. Це навчання — бойовий звіт нашої армії Центральному Комітетові КПРС, Радянському урядові, всьому радянському народові напередодні славного 50-річчя соціалістичної Батьківщини.

Після огляду військ міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко дав на честь учасників навчання обід, на якому були тт. Л. І. Брежнев, О. М. Косигін, М. В. Підгорний, П. Ю. Шелест, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербинський, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК КП України, а також глави військових делегацій соціалістичних країн, маршали Радянського Союзу та родів військ, генерали і офіцери Радянської Армії.

Обід пройшов у теплій, сердечній обстановці. (РАТАУ).

НАУКА ІДЕЙНОГО ЗМУЖНІННЯ

Центральний Комітет ВЛКСМ прийняв постанову про поліпшення навчання членів ВЛКСМ і несільською молоді в 1967—68 навчальному році. У ній визначено, що в сучасних умовах особливо важливого значення набуває глибоке і творче оволодіння комсомольцями і молоддю марксистсько-ленінської теорії, вірне розуміння її внутрішніх і зовнішньополітичних проблем комуністичного будівництва в Радянському Союзі, розвитку світової соціалістичної системи, стратегії і тактики комуністичних і робітничих партій, молодіжного руху в боротьбі за мир, демократію та соціалізм.

У 1967—68 навчальному році головна увага в системі комсомольської політосвіти зосереджується на глибокому вивченні Тез ЦК КПРС до 50-річчя Великого Жовтня, проблем, пов'язаних з перетворенням у життя марксистсько-ленінського вчення, з практикою комуністичного будівництва на сучасному етапі. Слухачі опановуватимуть питання історії КПРС, боротьби нашої партії за єдність міжнародного комуністичного руху і згуртованість світової соціалістичної системи, роль світової соціалістичної системи, міжнародного робітничого, національно-визвольного і молодіжного руху в революційному перетворенні світу.

У ЦК ЛКСМ України

Важливого значення в політгуртках надається таким проблемам: гармонійному розвитку особи в колективі, взаємовідносинах колективу і суспільства, морально-стичним аспектам формування нової людини, а також вивченню філософських основ комуністичного світогляду, наукового комунізму, питань науки і культури, етики та естетики.

Нішній навчальний рік у системі комсомольської політосвіти проходить в обстановці відзначення 50-річчя Радянської влади, огляду всіх досягнень Радянської держави.

Центральний Комітет ЛКСМ України вимагає від комітетів комсомолу підвищити якість політичної підготовки молоді, допомагати їй творчо сприйняти досвід комуністичного будівництва в нашій країні і пов'язати вивчення діяльності Комуністичної партії з конкретними справами свого колективу, допомогти юнакам та дівчатам свідомо визначити своє місце в боротьбі за торжество комунізму.

Обкоми, міськкоми, райкоми комсомолу повинні широко і всебічно обговорити на зборах, бюро, пленумах комітетів комсомолу питання, пов'язані з організацією політичного навчання комсомольців і молоді. Перші заняття в усіх ланках політосвіти слід присвятити вивченню Тез ЦК КПРС «50 років Великої Жовтневої соціалістичної революції».

При вивченні питань марксистсько-ленінської теорії, проблем боротьби КПРС за єдність міжнародного комуністичного руху звернути особливу увагу на опанування творів Маркса, Енгельса, Леніна, матеріалів з'їзду партії.

Поряд з гуртками і теоретичними семінарами «Кругозір», «Наш Ленінський комсомол», «Молодь і суспільний прогрес», «Бесіди про партію», «Бесіди про виробничий колектив», університетами молодого марксиста, слід широко залучати молоді до участі в молодіжних політичних клубах за інтересами: «Батьківщина», «Прометей», «Рідна земля», «Глобус», «Райдуга», «Єврика», «Олімп». Програми цих політичних клубів передбачають органічне поєднання семінарських занять з питань марксистсько-ленінської теорії з творчими диспухами та дискусіями, тематичними бесідами і вечорами. Особлива увага ленінським урокам — дійовій формі вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна.

Комітети комсомолу мають забезпечити якісний добір пропагандистів, керівників різних форм політичної освіти, запрошувати до виконання роботи з молоддю кращих комсомольських активістів, спеціалістів народного господарства, ветеранів партії і комсомолу, молодих вчених.

Треба постійно підвищувати теоретичний та політичний рівень комсомольських працівників, активу, пропагандистів. Систематично проводити семінари комсомольських пропагандистів, методичні конференції, симпозиуми, обговорення рефератів лекторів і політформаторів, вчити їх найефективнішим формам та методам впливу на молоді. У листопаді рекомендується провести республіканський семінар-пару пропагандистів, керівників різних форм політичного навчання комсомольців і молоді. Для узагальнення і поширення кращого досвіду роботи комсомольських організацій по політичному загартовуванню молоді редакціям молодіжних газет і журналів, молодіжним редакціям радіо і телебачення слід розробити конкретні заходи по широкій пропаганді і роз'ясненню актуальних проблем політичної освіти юнаків та дівчат, постійно висвітлювати питання марксистсько-ленінської теорії, систематично вести ділову розмову про роль пропагандистів у піднесенні ідейно-виховної роботи серед молоді.

К. Е. ЦІОЛКОВСЬКИЙ.

«Комсомольская правда», 1934 рік.

Одне із звершень молоді, до якого звертався зірковий лотар, у освоєнні космосу. На 4-й стор. читайте матеріали, присвячені 10-річчю запуску першого радянського штучного супутника Землі.

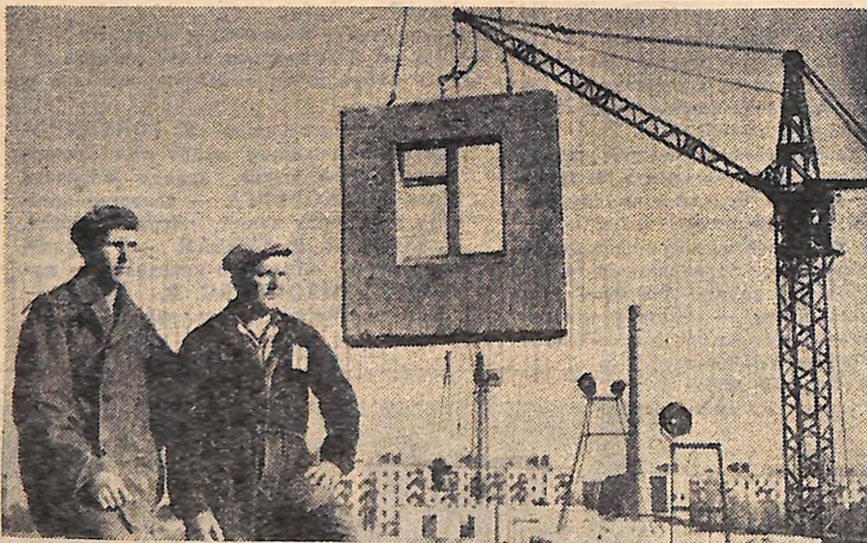
ДІЛА РОКУ ЮВІЛЕЙНОГО

Комсомольсько-молодіжна бригада формувальників Віталія Гетьманця з цеху ковкого чавуну заводу «Червона зірка» за минулу семірічку виконала дев'ять річних норм. Сьогодні ця бригада теж одна з кращих на заводі, успішно бореться за звання колективу імені 50-річчя Великого Жовтня.

У змагання за це високе звання на заводі включилося понад двадцять комсомольсько-молодіжних бригад.

З нетерпінням чекають кіровоградці відкриття тролейбусної лінії. І комсомольці спецуправління «Електромонтаж» це добре розуміють. 15 комсомольців з бригади Григорія Мірошніченка працюють нині на підстанції тролейбусного депо, виконують постійно норми на 110—120 процентів.

(Закінчення на 3-й стор.)

На зміну цеглі прийшли панелі.

На фото: ланкові бригади монтажників тресту «Кіровоград-промбуд» Борис Бешшуренко (зліва) і Петро Ткаченко. Фото В. КОВПАКА.

НА ЧЕСТЬ СВЯТА

У відповідності з Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР на ознаменування 50-річчя Радянської влади випускаються в обіг

з 1 жовтня 1967 року ювілейні монети вартістю в один карбованець, 50, 20, 15 і 10 копійок.

Поряд з монетами, які перебувають тепер в обігу, ювілейні обов'язкові до прийняття державними, кооперативними, громадськими підприємствами, установами, організаціями, кол-

госпами та окремими особами в усі види платежів, а також банками, ощадними касами і поштовими підприємствами для зарахування у вклади, на поточні, розрахункові рахунки, для переказування і на акредитиви без усяких обмежень.

(ТАРС).

МОЛОДЕ, ТА НЕ ЗЕЛЕНЕ!

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ МОЛОДІ

Перших відвідувачів прийняла 1 жовтня Центральна виставка технічної творчості молоді, експозицію якої розгорнуто в 21 павільйоні ВДНГ СРСР. На ній представлені досягнення молодих винахідників, конструкторів і рационалізаторів — учасників всесоюзного огляду технічної творчості юнацтва. Цей огляд проводиться протягом року під девізом «Ювілейні Жовтня — майстерність і пошук молодих».

Дої з половиною тисячі експонатів виставки — це зразки і макети нових приладів, моторів, оригінальних пристроїв, найскладнішої електронної апаратури. Їх впровадження в різних галузях промисловості, на транспорті і в сільському господарстві вже дало величезний економічний ефект.

На виставці будуть проведені «Дні молодого новатора», конкурси на звання кращого токаря, фрезерувальника, тракториста, шофера, зустрічі переможців огляду з міністрами, визначними вченими, спеціалістами народного господарства, ветеранами праці. Відбудеться конференція молодих будівельників Москви і Ленінграда. Учасники виставки, яка триватиме до 20 жовтня, відвідають науково-дослідні інститути і конструкторські бюро Москви.

(Кор. ТАРС).

ФЕСТИВАЛЬ СТУДЕНТІВ КРАЇНИ, присвячений 50-річчю Жовтня, відкриється 1 жовтня в Баку. В столицю Азербайджану приїхали студенти з Москви, Риги, Львова, Тбілісі, Єревана та багатьох інших міст країни. Девіз фестивалю: «Вславляю мою Батьківщину ясну, Республіку мою».

Студентський фестиваль

У програмі фестивалю — диспути, зустрічі з ветеранами революції, героїями праці, концерти художньої самодіяльності.

(Кор. ТАРС).

КРАЩІ МОЛОДІЖНІ ПІСНІ

СОЧІ, 2 жовтня. (Кор. ТАРС). Пісня Олександри Пахмутової «Ніжність» здобула перше місце і приз ЦК ВЛКСМ на міжнародному фестивалі молодіжної пісні, що проходить у Сочі. Ця лірична мелодія прозвучала у виконанні 18-річної співачки з Ленінграда — Марії Кодряну.

— Я хвилювалася, коли одержала запрошення взяти участь у фестивалі, — сказала Кодряну. — Раніше мені не доводилося виступати на такому відповідальному огляді молодих артистів.

Друге місце на конкурсі на кращу пісню здобув твір болгарського композитора Бориса Карадимчева «Пісня про людину, яка не підписалася». Її виконав Бісер Кіров, 24-річний соліст естрадного оркестру «Балкантон».

Третє місце жюрі присудило румунській пісні. Це — «Любіма земля» композитора Георгі Григоріу. Її виконала Дойна Бадя.

3 жовтня на фестивалі закінчиться конкурс виконавців. Жюрі назве кращих із 17 співаків Болгарії, Угорщини, НДР, Куби, МНР, Польщі, Румунії, Чехословаччини та СРСР.

«Я просто вважаю, що без романтики ми не зможемо жити. Світ зупиниться. Я впевнений, що рухають його вперед мрійники і фантазери. Це просто інша назва революціонерів, винахідників і поетів. А комунізм — це найвища романтика».

А. МЕРКУЛОВ.

Що означає це неспокійне і дивне слово — романтика? Боротьбу за радість майбутнього? Притягання далеких країв? Чи пошуки незвичайного у буднях, творчості? А може, романтика сїтється й іншими гранями?

КРОКУЄМО В РОМАНТИКУ

БЕРЕЗЕНЬ кинув лід ноги проталини і вирізбив на гілках перші бруньки. Від їх пахощів п'янило. А ще п'янішим було почуття свободи. І коли перші комсомольці зібралися на організаційні збори, ось-ось готовий був зірватися з уст заклик: «Даймо світову революцію!» Метушливий Париж і похмурий Лондон у їх уяві вже здіймали червоні прапори. Та був важкий 1919 рік. Вороже кїльце

стискало Країну Рад. Тож на перших комсомольських зборах відразу постало питання: хто бажає на фронт?

«Відгукнулися всі», — згадує Людмила. Вони вже бачили себе на коні з шаблюкою у шаленій атаці чи з гвинтівкою в дозорі. Та повітовий комітет комсомолу був невмолимий: «Послати в Червону Армію тридцять процентів членів Спілки. Решта залишається на місцях». Відрядили кращих з кращих. П'ятдесят чоловік.

Решта вже в травні перейшла на казармений стан, вступила в загони особливого призначення, бо до міста кралася банда Григор'єва.

«Комсомольцям не доводилося відпочивати ні вдень, ні вночі. 8 годин працювали на підприємстві, а потім — у повіткомі. Не раз нічну тишу порушували команди червоних, — згадує та ж Людмила. — Комсомольці похалпем одягались, вибїгали з приміщення, шикувалися і, одержавши наказ, вирушали на охорону міста».

«Ми наш, ми новий мир построним», — тоді зринали та тут, то там над містом дзвінкї голоси. Червона Армія вигнала банду. Та влітку саранною насунули денікінці. У підпілля пішов комсомол, створив підпільну друкарню, і відозви до населення не гірше куль дошкуляли ворогам.

Важко їм було — першим. Та сьогоднішні юні їм по-доброму заздрять і скаржаться, що хїба у наш час віднайдеши романтику.

ТАК ДУМАЛА й Оленка. Потім і вчителькою стала — Оленою Захарівною Бур'яною. Ні, ні, та й бачила себе то чапаєвської кулеметницею, то розвідницею у Котовського. І все розповідала дітям про мужність. Це було перед війною. А вже у перший повзненний рік посвїтла вчителька розповідала перерослим школярам про подвиг комсомолки Бур'яної.

Вона, Бур'янова, почала шукати підпілля, тільки фашисти окупували місто. Відразу знайти не вдалося. Тож сама організувала підпільну комсомольську групу з старшокласників і вчителів. Орлине серце і в Михайла Тихонського, і в Миколи Безфамільного, і в Надії Шаповалової, і в Тамари Щербаквої. Вони писали і розповсюджували листівки, допомагали військовополоненим. Щербаквова вштовпувалася друкаркою в поліцію і діставала для підпільників перепустки.

На початку 1942 року за наказом підпільного обкому партії велі диверсійній організації, що діяла в місті, об'єдналися в одну — імені Ворошилова. Олена стала зав'язницею, а її квартира — явкою для підпільників.

Вона ночі просиджувала біля приймача, ловлячи голос Москви. А ранком, мов бистрокрилї птахи, розліталася по місту свіжі повідомлення Радінформбюро. З її допомогою військовополонені одержували

фальшиві документи, зникали з концтабору і знаходили дорогу до Чорного лісу.

Багатьох врятувала, а сама не абереглася. Скопили гестапівці. Годинами ї били гумовими палицями, катували, але не вирзали зізнання.

КАНОНАДА вже покотилася на захід. А в місті ще пахло порохом димом і битою цеглою. Молодим хотїлося з Армією дійти до Берліна. А їм казали: «Підростїть. Потїм. Зараз роботи і в місті вистачить».

І вони, 16—18 річні, взяли за лопати і кельми. На «Червону зірку» спочатку прийшло 18 комсомольців. Потїм число перших зросло до 120. І Валентин Гамаюн, і Катерина Зубова, і

Микола Олексїєнко, як і їх однолітки, не мали спеціальності. Розбирали завали, кляли стїни, склики вікна. Працювали і в дощ, і в 25-градусний мороз.

І завод підвівся з руїн, ожив. Микола Олексїєнко став штампувальником, Валентин Гамаюн — слюсарем. І вже у 1949 році Валентин Гамаюн працював у рахунок 1952 року, а Георгій Горський і його на рік випередив.

Незблаганно спливали роки. Не той нині завод. А молодь?

Рік 1969. «Постановили виготовити інструмент, зібрати книги і настїльні ігри для будівників Каховської ГЕС», — читаємо в протоколах засідань завкому комсомолу. І поряд — позначка про виконання.

Рік 1962. «Взяти шефство над виконанням замовлення Республіки Куба і виконати замовлення достроково, до 45-ї річниці Великого Жовтня», — знову читаємо в протоколах. А далі — конкретне завдання кожній комсомольській організації цеху, кожній групі.

Рік 1967. На заводі кожний шостий робїтник — комсомолец. Знайомимося з Наташею Лупинос. Вона — токарь, бригадир комсомольської молодїжної бригади комунїстичної праці. Бєсїда коротка, хоч змінна й закінчилася. Лише дізнаюся, що з нормами справляються та що в кїно всїєю бригадою ходять. «На заняття в технікум на шість годин, — немов виправдується Наташа. — А ще й на Госпїтальний провулок треба зїздити, там одна бабуся зверталася, щоб допомогли будівельним матеріалом».

З технікумом ясно, а от з бабусею не зовсім. «Наташа ж депутат міськради», — пояснив член завкому комсомолу Віктор Голубицький, коли вона вже побїгла.

Потїм ми ще раз зустрілися з Наташею. Про дївчат її бригади, про роботу йшла мова. І фрези та різці в її розповідї були не звичайним металом, а казковими умїльцями, володар яких — людина.

Тільки народившись, комсомол почав готувати собі юну зміню. На Єланецьградщині дїтячий комунїстичний рух зарпіднявся в 1922 році. З невеликих загонів виростає сьогоднішня багатотисячна піонерська червоногаластучна сім'я.

На фото: осередок харчовиків із загону піонерів та воїнам підшефної частини Червоної Армії.

Фото 1923 р.

РОМАНТИКУ кожний по-різному розумїє. Саме тому в школі № 11, яку закінчила Катя Яновська, і зараз не здогадуються, що примусило дївчину після школи піти на завод. Матеріальна потреба? Ні. Сім'я Катерини цілком забезпечена. Слабкі знання? Та як можна про це подумати, коли дївчину пам'ятають як одну із сильних учениць, медалїстку.

Катя в школі була особливою ученицею.

Про чудодїйний промінь лазера, ще будучи у дев'ятому класі, читала лекції в центральному лекторії. Цей шїстнадцятирічний пропагандист, член товариства «Знання», обслужив більше 18 тисяч робїтників і службовців. І це в той час, коли пропагандистом може бути лише доросла людина, яка має освітній ценз.

У фізику, в техніку Катя і в школі була, і зараз залишилась закоханою. Гурток юних любителів техніки вона почала відвідувати в п'ятому класі. Тоді їй доручали лише чорнову роботу — кріпити, паяти. А трохи згодом вона приступила до виготовлення цифрового суматора.

Дехто з однокласників заздрив: мовляв, ця вступить до інституту. Та замість студентського квитка вона так само гордо показувала перепустку на «Червону зірку». А трохи пізніше і студентський квиток, тільки з позначкою «вечірній вїддїл».

В електротехнічній лабораторії працюють лише два представники жіночої статі, в їх числі Катя — електромонтером.

Чи не шкодує Катя, що не навчається на стаціонарі?

Питання навіть образило дївчину.

— Що ви? Я ж свїдомо пішла на це.

От і спробуй точно визначити, що таке романтика!

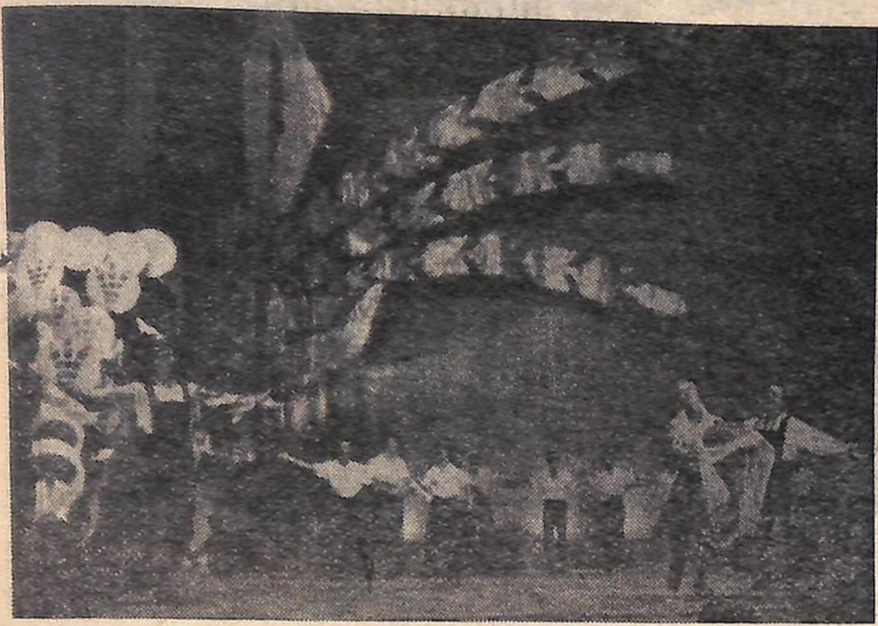
Матеріал підготували: **В. ГОЛУБИЦЬКИЙ** — начальник штабу «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка», **П. КОВЕРГА** — секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка», **Е. КОЛЯДА, Р. ТУРБАЙ** — наукові працівники обласного краєзнавчого музею, **Г. ПРОКОПЕНКО, В. ЦВЯХ** — спеціалісти «Молодого комунара», м. Кіровоград.

Молодіє і кращає наш Кіровоград. То будівельники роблять його таким. Серед них — і комсомолка Світлана Корсун. У бригаду майянів-штукатурів першого будівельного управління тресту «Кіровоградпромбуд» вона прийшла після закінчення профтехучилища. Сьогодні Світлана не лише майстер своєї справи, а й член комсомольського комітету тресту, баскетболїстка товариства «Авангард».

Фото В. КОВПАКА.

У МЕНЕ є давній хороший друг, який ділить зі мною радість успіху і смуток невдач. З ним я вперше їздила до Києва і до Москви. Скільки доріг зниклими стрічками розмотувалося за нами і попереду нас. Мій друг — заслужений самодіяльний ансамбль танцю «Ятрань».

Членом цього колективу я стала ще з шкільних років. І ось уже дев'ять весен у моїй пам'яті шумлять оплесками концертні зали України, Росії, зарубіжних

нашої республіки, де виступали на фестивалі. Ніколи не забудуться усмішки киян, схожі на букети квітів, і тендіті букети, схожі на усмішки. Позаду передостанній тур конкурсу художньої самодіяльності, присвяченого 50-річчю Великого Жовтня, попереду — останній.

Зараз у нас — гаряча пора. Репетируємо старі танці, відшліфовуємо окремі рухи, деталі, а заодно розучуємо і нові. Попереду — боротьба за ювілейне «золото». Основним своїм суперником вважаємо Харківський ансамбль танцю «Квітка».

Я працюю на телеграфі. Цього року вступила до Кіровоградського педагогічного інституту на перший курс вечірнього факультету. Після роботи спішу в інститут, потім — на репетицію.

Звичайно, важкувато це все поєднувати. Але вірний друг завжди приходить на поміч. Дівчата нашого танцювального завжди підтримують добрим словом, широко порадують, а коли потрібно, то й допоможуть.

«Ятрань» — це мій справжній друг, і я не уявляю, як я можу прожити без нього, якщо коли-небудь нам доведеться розлучитись. Адже втрата друга — це втрата в якійсь мірі і самого себе.

Євгенія **НИКУЛІНА**, учасниця заслуженого ансамблю танцю «Ятрань».

На фото: танцює «Ятрань».

СЛОВО ПРО ДРУГА

країни. Танці. Запальні, урочисті, жартильві, вони переливаються райдугою настрою, яку перекидаємо ми, «ятранці», зі сцени до залу для глядачів. Коли виконуєш запальний танець, не помічаєш ні вогнів рампи, ні глядачів. Тільки десь поруч палає вечірнє багаття, нагадуючи про неспокійне життя. А потім жагучий, нестримний, відчайдушний вихор підхоплює тебе і несе навколо ватри. І тоді на мить перетворюєшся на птаха, якому не страшно ні зламати крила, ні померти від голоду кі холоду, але який боїться втратити свою волю...

Нещодавно ми повернулися зі столиці

ДІЛА РОКУ ЮВІЛЕЙНОГО

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

У комсомольсько-молодіжній бригади Володимира Бойка з Агрегатного заводу є спеціальний рахунок. Це — рахунок Героя Радянського Союзу П. Линника. Славного Героя комсомольці навечно занесли в список своєї бригади. А гроші, що заробляють на його ім'я, направляють у фонд миру. Минулої весни бригада ще одним заходом увіковічила світлу пам'ять воїна — посадила у парку імені Пушкіна алею імені П. Линника.

Комсомол міста взяв шефство над будівництвом дитячої лікарні в районі Черемушок. Проведено три недільники, на яких молоді ентузіасти допомогли виконати земляні роботи та інше.

Стадіон «Юний піонер», що в цьому році став до ладу, збудовано в основному силами кіровоградських комсомольців. Це вони збудували новіше року й шість тенісних кортів, сім комплексних спортивних майданчиків, десять волейбольних і дев'ять баскетбольних майданчиків.

На Черемушках зводиться гуртожиток і учбовий корпус інституту сільськогосподарського машинобудування. Будівельники — самі студенти.

Допомагають зводити учбові корпуси й учні будівельного технікуму.

Комсомольці і молодь міста весною в районі Лелеківки створили зону відпочинку, посадивши дерева на площі близько 300 гектарів.

На комсомольсько-молодіжні будови країни комсомол міста направив цього року 33 своїх кращих синів, в тому числі 11 чоловік — на «Канда-лакштрансбуд» і стільки ж — на будівництво металургійного комбінату в Єнакієві.

Комсомольці міста за вісім місяців розповсюдили на 8708 карбованців літератури. Найбільший рахунок у юнаків та дівчат заводу радіовиробів, швейної фабрики, середньої школи № 34.

НАША ХОРОВА КАПЕЛА виступала на конкурсі самодіяльних митців у Києві. Жюрі конкурсу дало високу оцінку виконавській майстерності студентів. Тоді ж голова республіканського жюрі, соліст Київського оперного театру, композитор і поет, народний артист УРСР Сергій Козак пообіцяв приїхати до Кіровограда.

І ось нещодавно С. Козак був гостем нашого інституту. Він прослухав багато творів. Особливо сподобалися Сергію Давидовичу «Сонце заходить» В. М. Іконника, «Тихо, тихо Дунай воду несе» в обробці Степового, «Вічний революціонер» М. В. Лисенка та друга частина «Реквієма» Моцарта.

У нашому репертуарі був також твір С. Д. Козака «На Жовті Води», який ми виконали на прохання автора. Композитор зробив кілька слушних зауважень, що допоможуть у подальшій роботі,

Зустрінемося в КИЄВІ

особливо над новим великим твором С. Д. Козака «Дума про Україну». Гість поздоровив капелу з нагородженням золотою медаллю і дипломом першого ступеня, які ми здобули на республіканському огляді-конкурсі художньої самодіяльності.

Прощаючись, гість сказав: — Працюйте, любі друзі, і ми ще не раз зустрінемося в Києві. Ми теж у це віримо.

В. ЛАЗЄВ, учасник хорової капели педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, студент 3-го курсу.

На фото: квіти — нашому дорогому гостю С. Д. КОЗАКУ.

Спорт

Кручі не страшні СМІЛИВИМ

Завадівська траса стала місцем паломництва любителів мототехнічного спорту. Рівно два місяці тому кіровоградці спостерігали захоплюючі поєдинки фіналістів мотокросу IV ювілейної Спартакіади народів СРСР, а 1 жовтня вони стали свідками міжнародного товариського командного мотокросу, в якому взяли участь спортсмени Російської Федерації, Чехословачької Соціалістичної Республіки, Народної Республіки Болгарії, Румунської Соціалістичної Республіки, України та Кіровограда.

Серед спортсменів братніх соціалістичних країн виступали відомі гонщики: чемпіон Болгарії Георгій Янакієв, чемпіон Румунії Овідіу Пую, неодноразові учасники міжнародних гонок румун Флоріан Штефан та чех Антонін Грах. Більшість з них вже вдруге виступають на Завадівській трасі.

Кіровоградці побачили майстрів спорту Юрія Матвеева і Геннадія Мойсеева (обидва з УРСР), учасників чемпіонату світу українських гонщиків Володимира Погребняка та Леоніда Шинкаренка.

Нашим землякам Володимиру Купрієнку, Валентину Бородаю, Миколі Більбаченку та Андрію Чабанову довелося вступити в боротьбу з відомими асами мототехнічного спорту.

Першими на старт вийшли спортсмени на машинах класу 250 кубічних сантиметрів. Перших три кола гонку очолює

Г. Мойсеев. Український спортсмен Л. Шинкаренко у першому колі був шостим. Потім кросмен на машині під № 15 вперше обходить своїх суперників і решту кіл нікому не поступається перше місце. Другий заїзд теж був вдалим для Л. Шинкаренка. Всі двадцять кіл він лідирує в гонці самостійно. Є. Петушок (РРФСР) скільки не намагається, але не може наздогнати українського спортсмена.

Третій кіровоградців В. Бородаю, А. Чабанов та М. Більбаченко дружно закінчили заїзд. Іх місце — сьоме, восьме, дев'яте.

ТА ЧИ НЕ НАЙЦІКАВІШОЮ була боротьба, яка розгорілася між спортсменами, що вступали на мототехніках 500 кубічних сантиметрів. Потужні машини додали круті підйоми на повній швидкості. Здавалося, лише якусь хвилину тому лідер промайнув перед суддівським столиком, як знову вже наближається його мазина. В першому заїзді ним був О. Лебедєв (РРФСР), в другому — його товариш по команді Ю. Матвеев. Вдало закінчив перший заїзд В. Купрієнко. На фініш він прийшов третім. У другому заїзді він теж був повний рішучості не відставати від лідера. І це йому вдалося. Два кола Володимир переслідував спортсмена Швастика Квасцова, який ішов третім. Але тра-

пилось непередбачене — підвів мототехнік. Спортсмен зійшов з траси.

Спортсмени Російської Федерації і чехословацькі кросмени показали приклад колективізму і злагоди. Майже всі заїзди вони закінчували компактно, займаючи сусідні місця.

Так, в обох заїздах на машинах 250 кубічних см Г. Мойсеев і Є. Петушок нікому не поступились другим і третім місцями. Четвертим і п'ятим в обох заїздах на машинах цього ж класу були чехословацькі кросмени Антонін Грах і Отakar Томан.

Переможцем мотокросу вийшла команда РРФСР. Вона нагороджена призом і дипломом. На другому місці команда ЧССР. На третьому — українські кросмени, на четвертому — румунські. П'яте місце завоювала команда кіровоградського мотоклубу.

Обком комсомолу встановив приз наймолодшому кросмену-земляку. Його одержав Микола Більбаченко.

Прощаючись, спортсмени і тренери побажали один одному успіхів і спортивних досягнень. Попереду у них — нові зустрічі на Завадівській трасі, яка, як сказав представник чехословацької команди Милослав Стібор, хоч важка і курна, але чудова для дружніх поєдинків.

В. ГАНОЦЬКІН.

На фото вгору — команда Російської Федерації — переможець міжнародного мотокросу.

Приз обкому комсомолу одержав наймолодший серед кіровоградських кросменів Микола Більбаченко. На фото вгорі — М. БІЛЬБАЧЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 4 жовтня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Я — Аїва одні». (Кіровоград). 11.20 — Художній фільм «Кріпосна актриса». (Кіровоград). 16.55 — Кубок володарів кубків з футболу. «Мотор» (Іллікау) — «Торпедо» (М). 18.45 — Кіровоградські вісті. 18.55 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (К) — «Селтік» (Глазго). В перерві — мультфільм. (К). 20.45 — Перший міжнародний молодіжний фестиваль естрадної пісні. (Сочі). В перерві теленовіни. (М). 22.30 — До Декади російської літератури і мистецтва на Україні. Новини кінокраїни. (К).

Друга програма. 11.00 — «Барвінок». Ляльковий вистав. (Дніпропетровськ). 18.45 — Телевісті. (К). 22.30 — В ефірі «Молодість». (М). 22.50 — «Музичний маяк». (М).

ЧЕТВЕР, 5 жовтня. Перша програма. 10.00 — Телефільм «Москва, про яку думаєш». (Кіровоград). 11.10 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (К) — «Селтік» (Глазго). Повторення у відеозапису. 16.50 — «Піонерія». Телевізійний журнал. (К). 17.20 — «Краса людська». Телевізійний альманах. (Львів). 17.50 — Телевісті. (К). 18.10 — «Світ сьогодні». (М). 18.40 — «Російська пісня в Японії». Концерт-нарис. (М). 19.30 — Літопис півніку. «Рік 1944-й», телефільм. (М). 21.00 — «Солдати революції». (Варшава). 21.30 — До Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 21.40 — Телеплакат «Вийшов «Ятрань» з берегів». (Кіровоград). 21.45 — Оголошення. (Кіровоград). 21.50 — Телефільм «Сльози легенд». (Кіровоград). 22.10 — Телефільм «Москва, про яку думаєш». (Кіровоград).

Друга програма. 21.40 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена Дню Дніпропетровщини. (К).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

СЕРЕДА, 4 жовтня. 11.00 — «Барвінок». Ляльковий вистав. 16.45 — Кубок володарів кубків з футболу. «Мотор» (Іллікау) — «Торпедо» (Москва). 18.45 — «На варті мирного труда». (М).

19.00 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (Київ) — «Селтік» (Глазго). 20.45 — Перший міжнародний молодіжний фестиваль естрадної пісні. (Сочі). 22.30 — В ефірі «Молодість». (М). 22.50 — «Музичний маяк» (М).

ЧЕТВЕР, 5 жовтня. 17.20 — Телевізійний альманах «Краса людська». (Львів). 17.50 — Телевізійні вісті. 18.10 — «Світ сьогодні». (М). 18.40 — «Російська пісня в Японії». Концерт-нарис. (М). 19.30 — Літопис півніку. «Рік 1944-й». Телефільм. (М). 21.00 — «Солдати революції». (Варшава). 21.30 — До Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (Київ). 21.40 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена Дню Дніпропетровщини.

Друга програма. 11.00 — «Барвінок». Ляльковий вистав. (Дніпропетровськ). 18.45 — Телевісті. (К). 22.30 — В ефірі «Молодість». (М). 22.50 — «Музичний маяк». (М).

ЧЕТВЕР, 5 жовтня. Перша програма. 10.00 — Телефільм «Москва, про яку думаєш». (Кіровоград). 11.10 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (К) — «Селтік» (Глазго). Повторення у відеозапису. 16.50 — «Піонерія». Телевізійний журнал. (К). 17.20 — «Краса людська». Телевізійний альманах. (Львів). 17.50 — Телевісті. (К). 18.10 — «Світ сьогодні». (М). 18.40 — «Російська пісня в Японії». Концерт-нарис. (М). 19.30 — Літопис півніку. «Рік 1944-й». Телефільм. (М). 21.00 — «Солдати революції». (Варшава). 21.30 — До Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (Київ). 21.40 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена Дню Дніпропетровщини.

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

СЕРЕДА, 4 жовтня. 16.55 — Кубок володарів кубків з футболу. «Мотор» (Іллікау) — «Торпедо» (Москва). 18.45 — «На варті мирного труда». (М). 19.00 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Динамо» (Київ) — «Селтік» (Глазго). 20.45 — Перший міжнародний молодіжний фестиваль естрадної пісні. (Сочі). 22.30 — Художній фільм «Тринадцять днів».

ЧЕТВЕР, 5 жовтня. 10.30 — Документальний фільм. 11.10 — Художній фільм «Тринадцять днів». 17.20 — Телевізійний альманах «Краса людська». (Львів). 17.50 — Телевізійні вісті. 18.10 — «Світ сьогодні». (М). 18.40 — «Російська пісня в Японії». Концерт-нарис. (М). 19.30 — Літопис півніку. «Рік 1944-й». Телефільм. (М). 20.30 — «Солдати революції». (Варшава). 21.30 — До Декади російської літератури і мистецтва на Україні. (К). 21.40 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма УТ, присвячена Дню Дніпропетровщини.

ДЕСЯТЬ РОКІВ

Академік Анатолій БЛАГОНРАВОВ, голова Комісії Академії наук СРСР по дослідженню і використанню космічного простору.

К
О
С
М
І
Ч
Н
О
Ї
Е
Р
И

4 жовтня 1957 року в Радянському Союзі було виведено на орбіту перший штучний супутник Землі. Вперше в історії земної цивілізації апаратові, створеному руками людини, було надано швидкість близько 8 кілометрів на секунду, достатню для того, щоб забезпечити обертання навколо планети без витрат палива по космічній орбіті.

Вже ця одна подія сама по собі була знаменною віхою в історії людства, наочним виразом досягнутого високого рівня розвитку науки і техніки. Та ще важливіше те, що запуск першого штучного супутника поклав початок планомірному штурмові космічного простору.

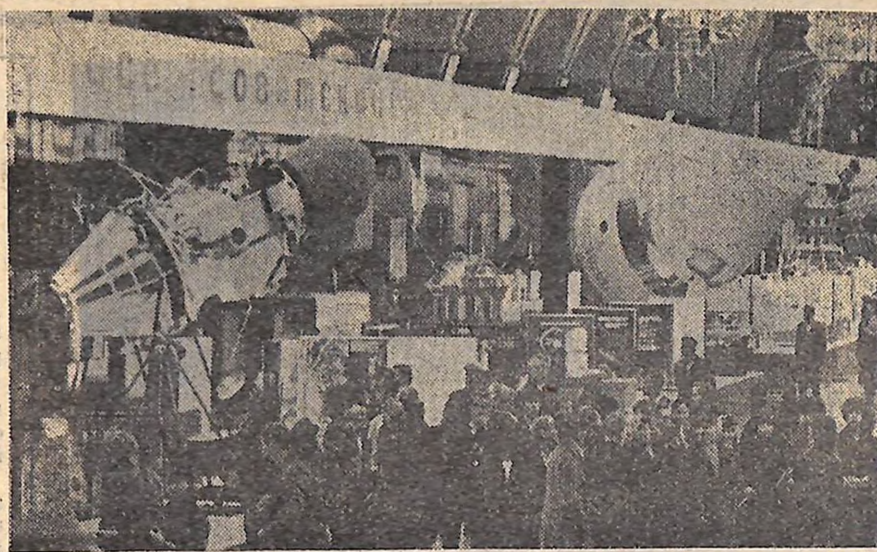
Космічна ера — закономірний етап у розвитку земної цивілізації, її прихід підготовлено не тільки численними науково-технічними досягненнями, які забезпечили можливість створення космічних апаратів і ракет-носіїв, а й потребами сучасного природознавства.

Знаменно, що вже через три з половиною роки після виведення на орбіту автоматичного апарата, яким був перший радянський супутник, крок у космос зробила й сама людина. Безпосередня участь людини в космічних польотах диктується на-

самперед характером наукових завдань, пов'язаних з освоєнням космічного простору. Але не тільки цим. Вихід людини в космос поклав початок новій — космічній — стадії існування земної цивілізації, початок космічній діяльності людини.

Важливе значення для дальшого освоєння космосу мають польоти радянських місячних станцій. Нашим ученим вдалося успішно вирішити надзвичайно важливе для здійснення майбутніх космічних досліджень завдання м'якої посадки космічного апарата на поверхню іншого небесного тіла і створення його штучних супутників. При цьому особливе значення має забезпечення високої надійності і стабільності роботи апаратури. Досить нагадати, що всі п'ять послідовних польотів радянських місячних станцій, починаючи з «Луна-9», завершилися успіхом: дві — «Луна-9» і «Луна-13» здійснили посадку на Місяць, а «Луна-10», «Луна-11» і «Луна-12» стали її штучними супутниками.

Людство вступає в друге десятиліття космічної ери. І можна не сумніватися, що вже в недалекому майбутньому ми станемо свідками нових космічних перемог, які все більше й більше впливатимуть на життя людей.

МОСКВА. На Виставці досягнень народного господарства СРСР працює павільйон «Космос» Академії наук СРСР. На знімку: відвідувачі знайомляться з експонатами павільйону «Космос». Фото В. ЧЕРЕДІНЦЕВА. (Фотохроніка ТАРС).

Грандіозний експеримент історії

Нам, радянським космонавтам, випало велике щастя зустрічати 50-у річницю Жовтня, працюючи в галузі освоєння космічного простору.

Напередодні 50-річчя нашої держави ми відзначаємо ще одну ювілей. 4 жовтня минає 10 років космічній ери, початок якій поклав запуск першого в світі радянського штучного супутника Землі.

Історія ніби поставила грандіозний експеримент. Космонавтика і пов'язані з нею науки три десятиліття тому почали розвиватись у багатьох країнах, з тією тільки різницею, що в нашій державі після революції, громадянської війни, інтервенції промисловість і техніка створювалися майже наново.

Космонавтика, що народилася десять років тому, за короткий строк встигла пройти цілі етапи свого роз-

витку і продовжує розвиватися все швидшими темпами. Зараз, певно, немає іншої галузі людської діяльності, яка розвивалася б так само швидко.

Слідом за першим радянським «маленьким Місяцем» сотні космічних апаратів викреслили траси в близькому і далекому космосі.

Я вже говорив, що космонавтика могла народитися тільки на ґрунті великих досягнень у різних галузях науки і техніки. Але разом з тим спостерігається і зворотний зв'язок: космонавтика — потужний прискорювач науково-технічного прогресу — є, з одного боку, джерелом нової інформації про Землю і Всесвіт, а з другого, «автором» нових завдань.

Останніми роками все ширше використовуються космічні апарати і в чисто практичних цілях: для створення ліній наддалекого фототелеграфного і телефонного зв'язку, для ретрансляції радіо- і телевізійних програм, для потреб метеорології. У Радянському Союзі для цього використовуються супутники-універсали «Молнія-1», деякі модифікації супутників серії «Космос».

Хотілося б підкреслити, що майже всі якісні нові кроки в космонавтиці зроблені радянськими вченими й конструкторами.

Юрій ГАГАРІН,
Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР.

• ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

4 жовтня 1957 року на навколосезну орбіту в СРСР було виведено перший штучний супутник.

3 листопада 1957 року. На борту другого супутника почала свій семиденний політ собака «Лайка». Експеримент довів можливість перебування живої істоти в умовах космічного польоту.

1959 рік. Радянські спеціалісти вперше здійснили попадання в Місяць і його обліт. Було сфотографовано більшу частину зворотного боку Місяця (решту невидимої з Землі місячної півкулі було сфотографовано в 1965 році з допомогою космічної станції «Зонд-3»).

1960 рік. Радянські спеціалісти розв'язали найскладнішу проблему космонавтики — повернення корабля-супутника і його мешканців на поверхню Землі.

12 квітня 1961 року. Космічна ракета потужністю 20 мільйонів кіньєвих сил винесла в космічний простір першу людину — громадянина СРСР Юрія Гагаріна. В серпні цього ж року Герман Титов здійснив добровільний орбітальний політ.

Серпень 1962 року. Здійснено перший одночасний політ двох пілотованих кораблів-супутників. Майже чотири доби знаходився в космосі Андрійя Ніколаєв і близько трьох діб — Паоло Попович. Під час польоту Андрійя Ніколаєв вперше зображення космонавта передавався на екрані «домашніх» телевізорів.

16 червня 1963 року. Вперше в космічному рейсі жінка — Валентина Терешкова. За дві доби до стар-

СТОРІНКИ ЛІТОПІСУ

ту її корабля «Восток-6» в космос було виведено корабель-супутник «Восток-5», пілотований Валерієм Биковським.

В жовтні 1964 року на кораблі-супутнику «Восход» здійснена перша комплексна експедиція в космічний простір. В складі екіпажу були інженер-полковник Володимир Комаров і два наукових працівники — кандидат технічних наук Костянтин Феоктистов та спеціаліст з космічної медицини — Борис Єгоров. Вперше застосована на кораблі «Восход» система м'якої посадки дозволила здійснити приземлення практично з нульовою швидкістю.

18 березня 1965 року. Радянський космонавт Олексій Леонів покинув борт космічного корабля і виїшов у космос.

1966 рік поклав початок освоєнню Місяця. Радянські вчені й конструктори здійснили м'яку посадку станції «Луна-9» на місячну поверхню і вивели автоматичну станцію «Луна-10» на орбіту супутника Місяця.

ЗА ОСТАННІ ДВА ТРИ РОКИ МЕНІ ДОВОДИЛОСЬ ЗУСТРІЧАТИСЯ З ВЕЛИКИМИ РАДЯНСЬКИМИ ВЧЕНИМИ. Я СТАВІВ ІМ ОДНЕ І ТІЛЬКІ ЗАПИТАННЯ: «ЩО ВАС ДАЄ ЛІТИ НАУКИ ПОЛЬОТИ В КОСМОСІ?» ВЧЕНІ ВІДПОВІДАЛИ ДОКАЗЛИВО І ГОЛОВОРАТНО ПРО РІЗНІ УСПІХИ КОСМОНАВТИКИ. УРІВНЬ З ЦИХ БЕСІД Я ПРОПОЗИЦІЮ ВІДДАТИ В ГУБАРЬ.

Академік М. В. КЕЛДІШ:

Одержано важливі дані про структуру верхніх шарів атмосфери, про залежність густоти і тиску атмосфери від діяльності Сонця. Було відкрито так звану «іонізуючу геокорону», яка простяглася на відстані до 20 тисяч кілометрів. В міжпланетному просторі вперше експериментально зареєстровано потоки корпускул, які викидало Сонце, одержано дані про структуру магнітного поля Землі на відстані декількох земних радіусів, зроблено планетарну карту роз-

поділу інтенсивності космічного випромінювання на висотах 220—300 кілометрів і виявлено область аномально високої інтенсивності випромінювання в районі Бразильської магнітної аномалії і багато іншого.

Одним із найважливіших досягнень у вивченні навколосезного простору є відкриття радіаційних поясів Землі, фотографування зворотного боку Місяця і телевізійна передача з поверхні Місяця...

Професор І. В. ПАНОВ:

Уже перші польоти штучних супутників Землі принесли геодезістам багато цінних відомостей. І те, що вони дали всього за декілька років, можна без перебільшення оцінити нарівні з тим, що принесли багаторічні експедиції в усі куточки Землі, в яких побували геодезисти з XVII століття і початку двадцято-

го. З народженням нової науки — космічної геодезії — ми можемо з повним правом сказати, що тільки штучні супутники Землі зможуть, нарешті, відповісти на питання, що хвилює вчених багато десятиліть: яка ж форма нашої планети?

Професор Н. В. ПУШКОВ:

На Землі дуже багато місць, де магнітну збійку з-за географічних умов провести неможливо. Для супутників ганих ділянок земної поверхні не існує. До того ж швидкість збійок збільшується. Достатньо навести такий приклад. Вчені американського інституту Карнегі проводили магнітні виміри в океанах з 1900 до 1929 року. В їх розпорядженні було двоє су-

ден — «Галілей» і «Карнегі», які збороздили 800 тисяч кілометрів океанських просторів. Супутники ж може пройти таку віддачу за добу.

Магнітні виміри, проведені на супутниках, вже допомогли геологам виявити величезні родовища. Одне з них знаходиться в Сибіру.

Член-кореспондент АН СРСР В. І. СИФОРОВ:

Запитаєте у жителя Владивостока: що дав йому космос? Він зразу ж відповість: «Наблизив Москву». Тому що між столицею і Далеким Сходом сьогодні

ведуться телепередачі через космос. Космічне телебачення вже зблизило континенти, затра воно наблизить до нас планети...

Академік Є. К. ФЕДОРОВ:

Метеорологи поміняються досить часто. Це їх розплата за незнання. Який не численний арсенал метеостанцій, точні прилади і багаторічні спостереження — всього цього не вистачає для точного прогнозування погоди. По-перше, великі простори Світового океану і навіть суші не контролюються метеорологами, бо є ще місяць, де дуже важко створити станції спостере-

ження, і, по-друге, навіть з існуючих станцій проводити спостереження надзвичайно важко. Уявіть собі, що все людство живе не на землі, а на дні океану. З допомогою приладів учені реєструють багато процесів, які відбуваються в товщі води, а що робиться на поверхні, вони не знають. В подібному становищі знаходиться й наша метеорологія...

Серія метеорологічних супутників Землі принесе необхідні для синоптиків дані про «портрет» навколосезного простору. Ці космічні лабораторії ведуть постійне спостереження за повітряним океаном Землі з космосу. Тепер уже можна, користуючись одержаними даними в космосі і на Землі, ближче зайнятися розробкою Всесвітньої системи прогнозування погоди.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ
м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАРЬ»
орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

ПОГОДА
Сьогодні вдень по місту та області очікується мінлива хмарність без значних опадів. Вітер південно-західний, слабкий до помірного. Температура повітря по місту 19 — 21 градус, по області 17 — 22 градуси тепла.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.